

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O. Tümer

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sentencja

Wykładni przepisów dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy, zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie takiemu przepisowi krajowemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który dotyczy ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy i zgodnie z którym obywatel państwa trzeciego niezamieszkujący legalnie w danym państwie członkowskim nie jest uznawany za pracownika najemnego, mogącego ubiegać się o świadczenie z tytułu niewypłacalności pracodawcy ze względu na między innymi wierzycelności z tytułu niewypłaconego wynagrodzenia w wypadku niewypłacalności pracodawcy, podczas gdy na podstawie przepisów prawa cywilnego tego państwa członkowskiego ten obywatel państwa trzeciego ma status „pracownika najemnego” uprawnionego do wynagrodzenia, którego wypłaty może domagać się od swego pracodawcy przed sądami krajowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 250 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Scottish Land Court – Zjednoczone Królestwo) – Robin John Feakins przeciwko The Scottish Ministers

(Sprawa C-335/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — System płatności jednolitych — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 — Artykuł 18 ust. 2 — Rezerwa krajowa — Wyjątkowe okoliczności — Zasada równego traktowania]

(2015/C 007/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Scottish Land Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Robin John Feakins

Strona pozwana: The Scottish Ministers

Sentencja

1) Artykuł 18 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1974/2004 z dnia 29 października 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że stosuje się on z jednej strony, w przypadku gdy rolnik spełnia warunki zastosowania dwóch lub większej liczby spośród przepisów art. 19–23a wspomnianego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, a z drugiej strony, w przypadku gdy rolnik spełniający warunki zastosowania co najmniej jednego z art. 19–23a tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, spełnia także warunki zastosowania co najmniej jednego spośród przepisów art. 37 ust. 2, art. 40, art. 42 ust. 3 i art. 42 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

- 2) Stwierdza się nieważność art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 795/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, w zakresie, w jakim uniemożliwia on rolnikowi, który ucierpiał w wyniku wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 40 rozporządzenia nr 1782/2003, skorzystanie zarówno z dostosowania jego kwoty referencyjnej na podstawie tego przepisu, jak i z dodatkowej kwoty referencyjnej z rezerwy krajowej na podstawie jednego z art. 19–23a rozporządzenia nr 795/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, podczas gdy rolnik, który nie stanął w obliczu takich okoliczności i któremu przyznano kwotę referencyjną obliczoną na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 może skumulować tę kwotę i kwotę referencyjną wynikającą z rezerwy krajowej na podstawie jednego z art. 19–23a rozporządzenia nr 795/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-385/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Regionalny Program Operacyjny (ROP) 2000 – 2006 dla regionu Kampanii — Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 — Artykuł 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. f) — Postępowanie w sprawie naruszenia przeciwko Republice Włoskiej dotyczące gospodarowania odpadami w regionie Kampanii — Decyzja o wstrzymaniu płatności pośrednich związanych z działaniem ROP dotyczącym gospodarowania odpadami i ich unieszkodliwiania]

(2015/C 007/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciel): G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i A. Steiblyté, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-395/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ścieki komunalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3 i 4 — Obowiązek zbierania ścieków komunalnych — Obowiązek oczyszczania ścieków komunalnych)

(2015/C 007/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i J.C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez E. Gilleta oraz A. Lepière, avocats)